

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

15 iulie 2015*

„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la afilierea anumitor membri ai Parlamentului la sistemul de pensii suplimentare — Refuzul accesului — Excepție privind protecția vieții private și a integrității individului — Articolul 8 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 — Transferul de date cu caracter personal — Condiții privind necesitatea transferului de date și riscul aducerii unei atingeri intereselor legitime ale persoanei vizate”

În cauza T-115/13,

Gert-Jan Dennekamp, cu domiciliul în Giethoorn (Țările de Jos), reprezentat de O. Brouwer, de T. Oeyen și de E. Raedts, avocați,

reclamant,

susținut de

Republica Finlanda, reprezentată de H. Leppo, în calitate de agent,

de

Regatul Suediei, reprezentat inițial de A. Falk, de C. Meyer-Seitz, de S. Johannesson și de U. Persson și ulterior de A. Falk, de C. Meyer-Seitz, de U. Persson, de E. Karlsson, de L. Swedenborg, de C. Hagerman și de F. Sjövall, în calitate de agenți,

și de

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD), reprezentată de A. Buchta și de U. Kallenberger, în calitate de agenți,

interveniente,

împotriva

Parlamentului European, reprezentat de N. Lorenz și de N. Görlitz, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei A (2012) 13180 a Parlamentului din 11 decembrie 2012 privind refuzul de a se acorda reclamantului accesul la anumite documente referitoare la afilierea anumitor membri ai Parlamentului la sistemul de pensii suplimentare,

* Limba de procedură: engleza.

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnii A. Dittrich, președinte, și J. Schwarcz (raportor) și doamna V. Tomljenović, judecători,

grefier: domnul L. Grzegorzczak, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 19 noiembrie 2014,

pronunță prezenta

Hotărâre

Situația de fapt

- 1 Reclamantul, domnul Gert-Jan Dennekamp, este jurnalist, angajat de Nederlandse Omroep Stichting (Asociația Olandeză de Radioteleviziune).
- 2 La 25 noiembrie 2005, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), reclamantul a sesizat Parlamentul cu o cerere de acces la „toate documentele” referitoare la sistemul de pensii suplimentare al membrilor Parlamentului (denumit în continuare „sistemul”). Accesul i-a fost acordat la o notă a secretarului general al Biroului Parlamentului (denumit în continuare „Biroul”), la „Conturi și rapoarte anuale” privind mai mulți ani și la procesul-verbal al unei reuniuni a Biroului. Ulterior, plângerea adresată Ombudsmanului European, depusă de reclamant ca urmare a refuzului de a i se acorda accesul la lista membrilor Parlamentului care participau la sistem, a fost clasată.
- 3 Prin scrisoarea din 20 octombrie 2008, reclamantul a introdus o cerere de acces la toate documentele în care se menționa care membri ai Parlamentului (denumiți în continuare „membrii”) participau la sistem, la lista membrilor care participau la sistem la data de 1 septembrie 2005 și la lista participanților la data cererii de acces, în favoarea cărora Parlamentul plătea o contribuție lunară. Prin decizia din 17 decembrie 2008, Parlamentul a respins cererea de confirmare a accesului la documentele sus-menționate.
- 4 Tribunalul a respins acțiunea în anulare a deciziei din 17 decembrie 2008 prin Hotărârea din 23 noiembrie 2011, Dennekamp/Parlamentul (T-82/09, EU:T:2011:688). În esență, Tribunalul a considerat că reclamantul nu a ținut seama, în cererea sa de acces la documente, de principiul stabilit prin Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Bavarian Lager (C-28/08 P, Rep., EU:C:2010:378, punctul 63), potrivit căruia, atunci când o cerere de acces privește date cu caracter personal, trebuie să se aplice în totalitate Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142). Mai precis, Tribunalul a constatat că reclamantul nu a demonstrat necesitatea transferului de date cu caracter personal, astfel cum se impune prin dispozițiile articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 (Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, citată anterior, EU:T:2011:688, punctele 31-35).
- 5 Printr-o scrisoare din 10 septembrie 2012, reclamantul a solicitat președintelui Parlamentului să îi acorde accesul la patru categorii de documente: toate documentele din care rezultă cine sunt, dintre membrii actuali, cei care sunt afiliați sistemului; lista nominativă a membrilor care erau afiliați

sistemului după septembrie 2005; lista nominativă a membrilor afiliați în prezent sistemului și pentru care Parlamentul plătește o contribuție lunară; toate documentele care au legătură cu situația financiară a sistemului începând cu anul 2009 (denumită în continuare „cererea inițială”).

- 6 În cererea inițială, reclamantul susține, pe de o parte, că exista o necesitate obiectivă, în sensul articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, pentru transferul datelor cu caracter personal și, pe de altă parte, că nu exista un risc ca interesele legitime ale persoanelor vizate să sufere un prejudiciu ca urmare a divulgării datelor în cauză.
- 7 Cu privire la necesitatea transferului datelor cu caracter personal, reclamantul susținea, întemeindu-se pe existența unui interes public sporit pentru transparență recunoscut de Regulamentul nr. 1049/2001, nevoia publicului de a înțelege mai bine modul de adoptare a deciziilor și faptul că, pentru a proceda în consecință, putea fi inițiată o dezbateră prin intermediul reportajelor de presă. În speță, acesta sublinia că era de cea mai mare importanță pentru cetățenii europeni de a ști care erau membrii care aveau un interes personal în cadrul sistemului, având în vedere, în principal, împrejurările că Parlamentul plătea două treimi din contribuțiile membrilor care participau la sistem, că acesta, în mai multe rânduri, a acoperit deficitul sistemului și că s-a angajat să acopere toate pierderile pe care le-ar suferi sistemul, asigurând astfel membrilor care participă la sistem menținerea drepturilor de pensie dobândite, ceea ce presupunea, potrivit reclamantului, o utilizare considerabilă de fonduri publice.
- 8 Cu privire la lipsa oricărui prejudiciu adus intereselor legitime ale membrilor, reclamantul considera că era dificil să se identifice ce prejudiciu rezulta din divulgarea numelor membrilor care participau la sistem, întrucât aceștia ar putea continua să participe la sistem și să obțină beneficii din acesta și, astfel, investițiile private ale acestora nu ar fi divulgate. În ipoteza în care s-ar considera că divulgarea numelor care participau la sistem ar afecta interesele lor private, reclamantul susține că nu ar fi vorba despre interese private legitime, întrucât, având în vedere faptul că sistemul a fost înființat și influențat de aleși în contul aleșilor și că acesta plătește beneficii finanțate de fonduri publice, astfel de interese private nu trebuiau tratate în același mod precum cele care privesc caracterul privat al contribuțiilor la un sistem de pensii obișnuit. Pentru reclamant, o reacție negativă a publicului la participarea anumitor membri la sistem nu ar putea fi privită ca o atingere adusă vieții private pe care Regulamentul nr. 1049/2001 are ca scop să o evite.
- 9 În sfârșit, după ce a făcut trimitere la Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „CEDO”), reclamantul a susținut în cererea inițială că, prin cererea formulată, el nu căuta să interfereze cu domiciliul sau cu viața familială a membrilor, ci să inițieze o dezbateră publică privind exercitarea funcțiilor publice la care cetățenii europeni trebuiau să fie autorizați să participe.
- 10 Printr-o scrisoare din 17 octombrie 2012, secretarul general al Parlamentului a refuzat accesul la primele trei categorii de documente, pentru motivul că era vorba despre documente care cuprind date cu caracter personal cu privire la care articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 impunea ca destinatarul să demonstreze că există necesitatea transferului de date și să nu existe niciun motiv să se presupună că transferul ar putea aduce atingere intereselor legitime ale persoanelor vizate. Or, secretarul general a considerat că reclamantul nu demonstrase necesitatea transferului de date în cauză referindu-se exclusiv la interesul public privind transparența. Prin urmare, acesta a considerat că nu era necesar să se examineze dacă exista riscul aducerii unei atingeri intereselor legitime ale membrilor. În sfârșit, în ceea ce privește a patra categorie de documente solicitate de reclamant, secretarul general a identificat documentele referitoare la situația financiară a sistemului începând cu anul 2009 și a furnizat referințele sub care aceste documente puteau fi găsite pe site-ul internet al Parlamentului.

- 11 Printr-o scrisoare din 8 noiembrie 2012, reclamantul a prezentat, în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, o cerere de confirmare a accesului la primele trei categorii de documente citate la punctul 5 de mai sus (denumită în continuare „cererea de confirmare”). Reclamantul a insistat asupra motivelor pentru care considera necesar transferul datelor cu caracter personal în discuție, întemeindu-se pe dreptul de acces la informație și pe dreptul la libertatea de exprimare. Acesta a subliniat faptul că Parlamentul nu a efectuat o evaluare comparativă între necesitatea transferului acestor date și dreptul la respectarea vieții private a membrilor vizați, precum și lipsa unor explicații cu privire la modul în care accesul solicitat ar fi putut aduce atingere în mod concret și specific vieții private a membrilor respectivi. În continuare, reclamantul a explicat în mod detaliat, pe de o parte, motivul pentru care era necesar să se divulge documentele solicitate, și anume pentru a putea realiza un reportaj referitor la modul în care erau cheltuite fondurile publice, la posibilul impact al intereselor private asupra voturilor membrilor și la funcționarea mecanismelor de control, și, pe de altă parte, din ce motive eventualele interese private ale membrilor vizați de documentele solicitate nu puteau prevala în raport cu libertatea de exprimare și cu interesul publicului de a fi informat cu privire la modul în care erau cheltuite fondurile publice, precum și cu privire la deciziile politice adoptate.
- 12 Prin Decizia A (2012) 13180 din 11 decembrie 2012, Parlamentul a respins cererea de confirmare (denumită în continuare „decizia atacată”).
- 13 În decizia atacată, Parlamentul și-a întemeiat refuzul de acces la documentele solicitate pe excepția întemeiată pe riscul aducerii unei atingeri vieții private și integrității individului, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, pentru motivul că aceste documente cuprindeau date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Regulamentul nr. 45/2001, a căror divulgare ar fi contrară acestui regulament, care trebuie să fie integral aplicat atunci când documentele solicitate cuprindeau astfel de date.
- 14 În decizia atacată, în ceea ce privește condiția necesității prevăzută la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, în primul rând, Parlamentul a considerat că aceasta trebuia interpretată în mod restrictiv, ca orice altă excepție de la un drept fundamental. În al doilea rând, Parlamentul a recunoscut că reclamantul fusese foarte precis cu privire la intențiile sale privind datele personale în cauză, dar că argumentele acestuia nu dovedeau necesitatea transferului acestora. Astfel, Parlamentul a considerat că admiterea ca argument valabil în contextul articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 a invocării unui interes al publicului și al mass-mediei de a exercita un control asupra cheltuielilor publice ar permite divulgarea datelor cu caracter personal dincolo de orice limită rezonabilă și ar încălca normele de protecție a acestora. Mai precis, Parlamentul a observat că reclamantul nu stabilea o legătură între intențiile sale și datele precise la care acesta solicita accesul. Or, nu ar fi nici necesar, nici proporțional să se solicite numele tuturor membrilor care participă la sistem, deciziile privind acesta sistem fiind adoptate de Birou. În al treilea rând, Parlamentul a arătat că riscul unui conflict de interese era inerent situației unui parlament, care decidea întotdeauna remunerațiile membrilor, un astfel de fapt neputând justifica prin el însuși divulgarea datelor cu caracter personal. În al patrulea rând, Parlamentul a considerat că articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 trebuia interpretat astfel încât să se asigure *ratio* și efectul util al regulamentului menționat și că aplicarea sa nu putea să conducă la golirea acestuia de orice conținut, ceea ce ar fi cazul dacă, la fel ca în speță, transferul datelor cu caracter personal ar avea ca unic scop divulgarea lor imediată publicului. Or, întrucât aplicarea articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 impunea demonstrarea necesității transferului datelor cu caracter personal de către cel care o solicită, scopul urmărit de reclamant ar permite persoanelor care nu au demonstrat o astfel de necesitate să aibă acces la aceste date, contrar regulii enunțate de Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus (EU:C:2010:378, punctul 63).
- 15 În ceea ce privește evaluarea comparativă a necesității transferului de date cu caracter personal în discuție și a intereselor legitime ale persoanelor vizate, Parlamentul a considerat, în raport cu Regulamentul nr. 45/2001, că acestea din urmă prevalau, pentru motivul că nu ar fi proporțional să se

admită un astfel de transfer. În primul rând, Parlamentul a admis că interesele legitime ale unui membru erau mai puțin extinse decât cele ale unei persoane private care nu are un angajament public și că, în consecință, gradul de protecție a datelor acestora era mai redus. În al doilea rând, Parlamentul a arătat, cu toate acestea, că finanțarea publică a sistemului nu implica faptul că protecția datelor cu caracter personal a membrilor nu trebuia aplicată sau că aceștia nu ar avea interese legitime pe care se le invoce împotriva unei divulgări a acestor date. În acest context, Parlamentul a arătat că trebuie să se facă o distincție între datele privind sfera publică, care fac obiectul unui grad mai redus de protecție, și cele care țin de sfera privată, protejate prin noțiunea de interese legitime. Or, potrivit Parlamentului, datele cu caracter personal în cauză intrau în sfera privată a membrilor, informațiile pe care le conțineau prezentând un interes legitim să fie protejate. Ar fi vorba despre date privind situația financiară personală a membrilor în cauză, și anume contribuțiile la un sistem de pensii și drepturile la pensii care decurg din acesta, aspecte de natură privată. Parlamentul observa că, desigur, existența unui mandat de membru era condiția *sine qua non* de acces la sistem, dar că pensia nu era plătită decât la sfârșitul mandatului și că contribuțiile personale erau importante. În al treilea rând, Parlamentul a arătat că, în cazul în care finanțarea prin fonduri publice era suficientă pentru a respinge caracterul de date personale, acest lucru ar fi valabil pentru orice agent al unei administrații publice. În al patrulea rând, Parlamentul a concluzionat în cadrul evaluării comparative a intereselor că, având în vedere în special caracterul general al interesului mass-mediei și al publicului larg în situația personală a membrilor, nu era proporțional să se divulge datele solicitate fără a admite că este posibil accesul la toate datele cu caracter personal ale membrilor sau chiar ale oricărui agent public, care implică cheltuieli publice. Pentru Parlament, o astfel de abordare ar goli de orice conținut articolul 16 TFUE, dat fiind că, pentru a-și atinge scopurile, reclamantul ar fi putut să se limiteze să solicite cifrele agregate privind situația financiară a sistemului. În al cincilea rând, Parlamentul a observat că existau măsuri mai adecvate pentru a atinge scopurile urmărite de reclamant, ceea ce asigura suficient un control al cheltuielilor publice și informa publicul.

Procedura și concluziile părților

- 16 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 22 februarie 2013, reclamantul a introdus prezenta acțiune.
- 17 Prin actele depuse la 29 și 30 mai și la 11 iunie 2013, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD), Regatul Suediei și Republica Finlanda au formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor reclamantului.
- 18 Prin Ordonanțele președintelui Camerei a doua a Tribunalului din 11 septembrie 2013, au fost admise cererile de intervenție formulate de AEPD, pe de o parte, și de Republica Finlanda și de Regatul Suediei, pe de altă parte.
- 19 Întrucât compunerea camerelor a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a cincea, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.
- 20 Reclamantul solicită Tribunalului:
 - anularea deciziei atacate;
 - obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de interveniente.
- 21 Republica Finlanda, Regatul Suediei și AEPD solicită Tribunalului să admită concluziile reclamantului și, în consecință, să anuleze decizia atacată.

- 22 Parlamentul solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca nefondată;
 - obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.
- 23 Printr-o măsură de organizare a procedurii, Tribunalul a adresat o întrebare părților principale. Părțile au răspuns prin scrisorile depuse la 16 octombrie 2014 de către Parlament și la 17 octombrie 2014 de către reclamant.
- 24 În urma ședinței, au fost adresate Parlamentului mai multe întrebări scrise, al căror răspuns a ajuns la grefa Tribunalului la 7 ianuarie 2015. Reclamantul și-a prezentat observațiile cu privire la răspunsul Parlamentului. Faza orală a procedurii a fost închisă la 2 februarie 2015.

În drept

1. *Cu privire la întinderea litigiului*

- 25 În răspunsul său la măsura de organizare a procedurii, reclamantul a arătat că 64 de membri care participau la sistem s-au opus modificărilor aduse acestuia de către Birou în reuniunile acestuia din 9 martie și din 1 aprilie 2009, introducând în acest sens o acțiune la Tribunal, respinsă prin Ordonanța din 15 decembrie 2010, Albertini și alții și Donnelly/Parlamentul (T-219/09 și T-326/09, Rep., EU:T:2010:519).
- 26 În plus, un alt membru care participa la sistem a introdus de asemenea o acțiune la Tribunal împotriva deciziei Parlamentului prin care i se refuza acordarea beneficiului pensiei suplimentare facultative sub formă de capital (Hotărârea din 18 octombrie 2011, Purvis/Parlamentul, T-439/09, Rep., EU:T:2011:600).
- 27 Trebuie, așadar, să se constate că numele a 65 de membri care participau la sistem au fost făcute publice la datele la care Tribunalul s-a pronunțat în cele trei cauze menționate la punctele 25 și 26 de mai sus, cu alte cuvinte înainte de introducerea prezentei acțiuni.
- 28 În această măsură, prezenta acțiune este fără obiect (a se vedea în acest sens Ordonanța din 11 decembrie 2006, Weber/Comisia, T-290/05, EU:T:2006:381, punctul 42).
- 29 În consecință, nu este necesar să se statueze cu privire la acest aspect al litigiului.

2. *Cu privire la temeinicia acțiunii*

- 30 Pentru a contesta decizia atacată, reclamantul invocă două motive. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 11 și 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și pe o eroare de drept săvârșită la aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001. Al doilea motiv este întemeiat pe o nemotivare.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 11 și 42 din Carta drepturilor fundamentale și pe o eroare de drept săvârșită la aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001

- 31 În cadrul unui prim aspect al motivului, reclamantul susține că a furnizat în cererea de confirmare, conform articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, justificări exprese și legitime cu privire la necesitatea transferului de date cu caracter personal cuprinse în documentele solicitate, întemeindu-se pe dreptul la informare al cetățenilor europeni. În cadrul unui al doilea aspect, reclamantul arată că, la evaluarea comparativă a intereselor, membrii nu au un interes legitim pentru protecția vieții lor private în sensul articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001.
- 32 Primul aspect al motivului cuprinde patru critici, prin care reclamantul apreciază, în primul rând, că a demonstrat necesitatea transferului de date cu caracter personal, criteriu prevăzut la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 și interpretat în lumina Hotărârilor Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus (EU:C:2010:378, punctul 63), și Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus (EU:T:2011:688, punctele 31-35), în al doilea rând, că respectivul criteriu al necesității nu trebuie să facă obiectul unei interpretări restrictive, în al treilea rând, că a făcut în mod explicit o legătură între obiectivul urmărit prin cererea formulată și necesitatea de a divulga toate numele solicitate, mijlocul cel mai adecvat pentru atingerea acestui obiectiv, și, în al patrulea rând, că decizia atacată nu ține seama suficient de structura și de obiectivul Regulamentului nr. 1049/2001.
- 33 Al doilea aspect al motivului este împărțit în trei critici. În primul rând, reclamantul susține că membrii nu au un interes legitim pentru protecția vieții lor private în sensul articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât aceștia își supun conduita unui grad important de examinare din partea publicului. În al doilea rând, acesta consideră că, în decizia atacată, Parlamentul nu a justificat faptul că divulgarea documentelor solicitate aducea atingere intereselor legitime ale membrilor. Prin intermediul unei a treia critici, acesta apreciază că, și dacă Parlamentul considerase, în mod întemeiat, că informația solicitată ținea de sfera privată a membrilor, acest lucru nu ar fi suficient pentru a o proteja în calitate de interes legitim în sensul articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, care impune o evaluare comparativă a intereselor în cauză.
- 34 Trebuie, mai întâi, să se examineze condițiile în care transferul datelor cu caracter personal este permis de articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, răspunzând în special celei de a doua și celei de a patra critici ale primului aspect al motivului, prin care se vizează contestarea modului în care Parlamentul a aplicat coroborat Regulamentul nr. 1049/2001 și Regulamentul nr. 45/2001. În continuare, trebuie să se stabilească dacă Parlamentul a apreciat corect justificările furnizate de reclamant cu privire la necesitatea transferului de date cu caracter personal, răspunzând la prima și la cea de a treia critică ale primului aspect al motivului. În sfârșit, trebuie analizat dacă Parlamentul a evaluat comparativ în mod corect interesele legitime ale membrilor pentru protecția vieții lor private și interesul în favoarea transferului de date cu caracter personal, răspunzând celor trei critici ale celui de al doilea aspect al motivului, care se suprapun în mare parte.

Cu privire la aplicarea coroborată a Regulamentului nr. 1049/2001 și a Regulamentului nr. 45/2001 și cu privire la interpretarea condițiilor de aplicare a articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001

- 35 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în temeiul articolului 15 alineatul (3) TFUE, orice cetățean al Uniunii Europene și orice persoană fizică sau juridică ce are reședința sau sediul într-un stat membru are drept de acces la documentele instituțiilor Uniunii, sub rezerva principiilor și a condițiilor care sunt stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 294 TFUE (a se vedea Hotărârea din 27 februarie 2014, Comisia/EnBW, C-365/12 P, Rep., EU:C:2014:112, punctul 61 și jurisprudența citată). Potrivit considerentului (1) al acestuia, Regulamentul nr. 1049/2001 se înscrie în voința exprimată la articolul 1 al doilea paragraf TUE, introdus prin Tratatul de la Amsterdam, de a marca o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care

deciziile sunt luate în modul cel mai transparent posibil și cât mai aproape posibil de cetățean. Astfel cum se amintește în considerentul (2) al regulamentului respectiv, dreptul de acces public la documentele instituțiilor este legat de caracterul democratic al acestora din urmă (Hotărârea din 1 iulie 2008, Suedia și Turco/Consiliul, C-39/05 P și C-52/05 P, Rep., EU:C:2008:374, punctul 34, și Hotărârea din 21 iulie 2011, Suedia/MyTravel și Comisia, C-506/08 P, Rep., EU:C:2011:496, punctul 72).

- 36 În acest scop, Regulamentul nr. 1049/2001 urmărește, astfel cum se precizează în considerentul (4) și la articolul 1 din acesta, să confere publicului un drept de acces cât mai larg posibil la documentele instituțiilor (Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, punctul 35 de mai sus, EU:C:2008:374, punctul 33, și Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 35 de mai sus, EU:C:2011:496, punctul 73).
- 37 Desigur, acest drept este condiționat de anumite limite întemeiate pe considerente de interes public sau privat. Mai exact, conform considerentului (11) al regulamentului menționat, acesta prevede la articolul 4 un regim de excepții care autorizează instituțiile să respingă cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului acestuia din urmă ar putea aduce atingere unuia dintre interesele protejate prin acest articol (Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 35 de mai sus, EU:C:2011:496, punctul 74).
- 38 Cu toate acestea, din moment ce astfel de excepții derogă de la principiul accesului cât mai larg posibil al publicului la documente, ele trebuie interpretate și aplicate în mod strict (Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, punctul 35 de mai sus, EU:C:2008:374, punctul 36, și Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 35 de mai sus, EU:C:2011:496, punctul 75).
- 39 Astfel, în cazul în care instituția vizată decide să refuze accesul la un document a cărui comunicare i-a fost cerută, acesteia îi revine, în principiu, obligația de a furniza explicații cu privire la modul în care accesul la acest document ar putea să aducă atingere concret și efectiv interesului protejat de o excepție prevăzută la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 și invocată de această instituție (Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 35 de mai sus, EU:C:2011:496, punctul 76). În plus, riscul unei astfel de atingeri trebuie să fie previzibil în mod rezonabil, iar nu pur ipotetic (Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, punctul 35 de mai sus, EU:C:2008:374, punctul 43, și Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 35 de mai sus, EU:C:2011:496, punctul 76).
- 40 Trebuie de asemenea amintit că din jurisprudență rezultă că, la analiza relației existente între Regulamentul nr. 1049/2001 și Regulamentul nr. 45/2001 în vederea aplicării excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, și anume protecția vieții private și a integrității individului, nu trebuie pierdut din vedere faptul că regulamentele menționate au obiective diferite. Primul urmărește să asigure cea mai mare transparență posibilă a procesului decizional al autorităților publice, precum și a informațiilor pe care se întemeiază deciziile acestora. Regulamentul urmărește, așadar, să faciliteze la maximum exercitarea dreptului de acces la documente, precum și să promoveze bunele practici administrative. Al doilea regulament urmărește să asigure protecția drepturilor și a libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a dreptului la viață privată, în cadrul prelucrării datelor cu caracter personal (Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 49, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 23).
- 41 Întrucât Regulamentul nr. 45/2001 și Regulamentul nr. 1049/2001 nu cuprind dispoziții care să prevadă expres supremația unuia asupra celuilalt, trebuie, în principiu, să se asigure deplina lor aplicare (Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 56, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 24).
- 42 Articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, pe care Parlamentul și-a întemeiat refuzarea accesului la documentele solicitate în decizia atacată, prevede că „[i]nstituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere

protecției [...] vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația [Uniunii] privind protecția datelor personale”. Din jurisprudență reiese că este vorba despre o dispoziție indivizibilă care impune ca atingerea eventuală a vieții private și a integrității individului să fie întotdeauna analizată și apreciată conform legislației Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special cu Regulamentul nr. 45/2001. Această dispoziție instituie astfel un regim specific și consolidat de protecție a unei persoane ale cărei date cu caracter personal ar putea, eventual, să fie comunicate public (Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctele 59 și 60, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 25).

- 43 Atunci când o cerere întemeiată pe Regulamentul nr. 1049/2001 privește obținerea accesului la documente care conțin date cu caracter personal, dispozițiile Regulamentului nr. 45/2001 devin integral aplicabile, inclusiv articolul 8 din acesta (Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 63, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 26).
- 44 În lumina acestor considerații trebuie analizată argumentația reclamantului, susținut în acest sens de Republica Finlanda, de Regatul Suediei și de AEPD.
- 45 Reclamantul susține că decizia atacată nu ține seama suficient de structura și de obiectivul Regulamentului nr. 1049/2001, și anume ameliorarea responsabilității și a legitimității procesului decizional public, apropiindu-l de cetățean prin transparență. În temeiul Hotărârii Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus (EU:C:2010:378), nu ar fi posibil ca Regulamentul nr. 1049/2001 să fie lipsit de efectul său util printr-o interpretare a dispozițiilor pertinente care ar implica că o divulgare legitimă nu ar putea niciodată să aibă drept obiectiv o divulgare completă către public. În plus, un astfel de rezultat nu ar lua în considerare condițiile în raport cu care Curtea Europeană a Drepturilor Omului apreciază că interesul publicului de a primi informații ar prevala asupra dreptului la respectarea vieții private a unei personalități publice, și anume că reportajul relatează fapte care pot să contribuie la o dezbatere într-o societate democratică cu privire la aceste personalități atunci când își exercită funcțiile oficiale. Reclamantul consideră că Parlamentul încalcă articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale coroborat cu articolul 10 din CEDO atunci când afirmă în decizia atacată că ar fi contrar obiectivului articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ca divulgarea publică a datelor să constituie un obiectiv legitim.
- 46 În replică, reclamantul arată că criteriul necesității prevăzut la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 nu trebuie să facă obiectul unei interpretări restrictive, ceea ce ar conduce la o interpretare extensivă a unei excepții privind dreptul fundamental de acces la documente, la o restricționare ilegală a acestui drept și la încălcarea jurisprudenței Uniunii.
- 47 Teza reclamantului se bazează pe ideea că aplicarea coroborată a Regulamentului nr. 1049/2001 și a Regulamentului nr. 45/2001, în conformitate cu Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus (EU:C:2010:378), nu trebuie să conducă la neutralizarea completă a dispozițiilor primului regulament și, prin urmare, a dreptului fundamental de acces la documentele instituțiilor Uniunii de care beneficiază orice cetățean european. De altfel, Republica Finlanda apreciază, în memoriul în intervenție, că este necesar să se aplice conținutul de bază și principiile fundamentale ale celor două regulamente, pentru ca aplicarea unuia să fie compatibilă și coerentă cu cea a celuilalt. Printre respectivele principii, aceasta consideră că trebuie să se ia în considerare în special regula prevăzută de Regulamentul nr. 1049/2001 privind lipsa justificării cererilor de acces la documente. În acest context, nu se poate da o interpretare restrictivă a noțiunii de necesitate a transferului de date cu caracter personal, prevăzută la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, ceea ce ar restrânge sau ar anihila orice posibilitate de acces la documente atunci când cererea este întemeiată pe un interes general ca dreptul la informare.

- 48 Pentru a răspunde la această argumentație, care vizează stabilirea unui echilibru între dreptul de acces la documentele deținute de instituții care rezultă din Regulamentul nr. 1049/2001 și obligațiile care rezultă din Regulamentul nr. 45/2001 pentru transferul de date cu caracter personal de către aceleași instituții, trebuie precizată articularea normelor stabilite de cele două regulamente.
- 49 În primul rând, trebuie amintit că, în contextul unei cereri de acces la documente, Regulamentul nr. 45/2001 nu este aplicat decât atunci când instituția sesizată refuză accesul la documente opunând solicitantului excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001. Această dispoziție impune ca atingerea eventuală adusă vieții private și integrității individului să fie examinată și apreciată conform legislației Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special Regulamentul nr. 45/2001 (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 59).
- 50 În cazul în care documentele solicitate cuprind date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Regulamentul nr. 45/2001, instituția trebuie, în principiu, să asigure deplina aplicare a celor două regulamente în cazul cererii de acces (Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 56, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 24). Cu toate acestea, trebuie observat că Regulamentul nr. 45/2001 instituie un regim specific și consolidat de protecție a unei persoane ale cărei date cu caracter personal ar putea să fie comunicate publicului și că, la examinarea cererii de acces, dispozițiile sale devin integral aplicabile, inclusiv articolul 8 din acesta (Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctele 60 și 63, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctele 25 și 26). De altfel, considerentul (7) coroborat cu considerentul (14) al Regulamentului nr. 45/2001 arată că dispozițiile acestuia sunt obligatorii și se aplică oricărei prelucrări a datelor cu caracter personal efectuate de către instituțiile Uniunii indiferent de context.
- 51 Astfel, atunci când o cerere de acces la documente poate avea drept consecință, dacă această cerere este soluționată favorabil, divulgarea unor date cu caracter personal, instituția sesizată trebuie să aplice toate dispozițiile Regulamentului nr. 45/2001, fără ca diferitele norme și principii înscrise în Regulamentul nr. 1049/2001 să poată avea ca efect limitarea plenitudinii protecției acordate acestor date. Un astfel de principiu de acțiune al instituțiilor rezultă, potrivit considerentului (12) al Regulamentului nr. 45/2001, din importanța recunoscută drepturilor conferite persoanelor vizate în vederea protecției lor în ceea ce privește prelucrarea unor astfel de date.
- 52 Într-un astfel de cadru general, desigur, este adevărat că, după cum subliniază reclamantul și Republica Finlanda, dreptul de acces la documente nu este, în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, condiționat de justificarea de către solicitant a unui interes pentru divulgarea respectivelor documente. Este vorba aici despre o transpunere corectă a principiilor de deschidere și de transparență care trebuie să anime acțiunea instituțiilor Uniunii, precum și caracterul democratic al acestora din urmă.
- 53 Or, trebuie constatat că, prin obligarea instituțiilor să examineze riscul aducerii unei atingeri protecției vieții private și a integrității individului prin prisma Regulamentului nr. 45/2001 și a restricțiilor și limitărilor pe care le impune cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, în special prin intermediul articolului 8 litera (b), articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 impune indirect solicitantului să demonstreze, prin una sau mai multe justificări exprese și legitime, necesitatea transferului de date cu caracter personal cuprinse în documentele la care solicită accesul (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 78, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 30).
- 54 Astfel, articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 impune instituției sesizate să efectueze, într-o primă etapă, o apreciere a caracterului necesar, deci proporțional al transferului de date cu caracter personal în raport cu obiectivul urmărit de solicitant (a se vedea în acest sens Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 34). Același articol 8 litera (b)

din Regulamentul nr. 45/2001 impune instituției sesizate să examineze, într-o a doua etapă, dacă transferul datelor cu caracter personal poate aduce atingere intereselor legitime ale persoanelor vizate, stabilind, în cursul acestei examinări, dacă obiectivul urmărit de solicitant poate să determine o astfel de consecință (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 78, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 30). Astfel, instituția este pusă în situația de a aprecia justificarea oferită de solicitant pentru transferul datelor cu caracter personal și, prin urmare, pentru accesul la documente.

- 55 În continuare, aplicarea condiției privind necesitatea transferului datelor cu caracter personal, prevăzută la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, conduce la recunoașterea existenței unei excepții de la norma prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001. O astfel de consecință este justificată de efectul util care trebuie conferit dispozițiilor Regulamentului nr. 45/2001, întrucât o altă soluție decât examinarea necesității transferului de date cu caracter personal în raport cu obiectivul urmărit de solicitantul accesului la documente ar conduce în mod necesar la neaplicarea articolului 8 litera (b) din acest regulament.
- 56 În al doilea rând, trebuie luate în considerare mai ales caracteristicile esențiale ale regimului de protecție acordat de Regulamentul nr. 45/2001 persoanelor fizice în privința prelucrării datelor cu caracter personal ale acestora, întrucât aplicarea excepției de la dreptul de acces prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 implică aplicarea deplină și în totalitate a Regulamentului nr. 45/2001, al cărui articol 1 precizează că are ca obiect protecția drepturilor și a libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special dreptul acestora la viață privată.
- 57 În capitolul II secțiunea 2 din Regulamentul nr. 45/2001, articolul 5 din Regulamentul nr. 45/2001 precizează motivele pentru care o prelucrare de date cu caracter personal este considerată licită. Articolele 7, 8 și 9 din Regulamentul nr. 45/2001 prevăd condițiile pentru efectuarea unui transfer de date cu caracter personal între instituții sau organe ale Uniunii sau în cadrul acestora, către alți destinatari decât instituțiile și organele Uniunii, reglementat de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10) și, respectiv, către alți destinatari decât instituțiile și organele Uniunii, care nu este reglementat de Directiva 95/46.
- 58 Deși niciunul dintre articolele 7, 8 și 9 din Regulamentul nr. 45/2001 nu instituie un principiu care cuprinde excepții, fiecare dintre acestea limitează precis posibilitățile de transfer de date cu caracter personal astfel încât să îl supună unor condiții stricte care, dacă nu sunt îndeplinite, îl interzic. Printre aceste condiții se numără întotdeauna necesitatea transferului din perspectiva unor scopuri de natură diferită.
- 59 Or, Regulamentul nr. 45/2001 are ca obiectiv, potrivit considerentului (5), să confere persoanelor pe care le definește ca fiind vizate drepturi garantate din punct de vedere juridic și să definească obligațiile operatorilor în cadrul instituțiilor și organelor Uniunii în materie de prelucrare a datelor. Pentru atingerea unui astfel de obiectiv, condițiile stabilite în ceea ce privește posibilitatea unei instituții sau a unui organ al Uniunii să transfere date cu caracter personal trebuie să fie interpretate strict, fără să pericliteze drepturile recunoscute acestor persoane de Regulamentul nr. 45/2001 în calitate de drepturi fundamentale, potrivit considerentului (12). Astfel, îndeplinirea condiției necesității presupune să se demonstreze că transferul datelor cu caracter personal este măsura cea mai adecvată dintre cele care pot fi avute în vedere pentru atingerea obiectivului urmărit de solicitant și că aceasta este proporțională cu obiectivul respectiv, ceea ce obligă solicitantul să prezinte justificări exprese și legitime în acest sens (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 78, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctele 30 și 34).

- 60 Contrar argumentației reclamantului, condiția necesității prevăzută la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, interpretată astfel, nu poate fi privită ca o interpretare extensivă a unei excepții de la dreptul fundamental de acces la documente, care ar conduce la o restricționare nelegitimă a acestui drept, contrară jurisprudenței Uniunii. O astfel de interpretare nu determină crearea unei excepții de „categorie” de la principiul accesului la documente în favoarea datelor cu caracter personal, ci concilierea a două drepturi fundamentale care se opun atunci când o cerere de acces la documente privește date cu caracter personal, protejate de Regulamentul nr. 45/2001, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 56-59 de mai sus. În articularea dispozițiilor care protejează aceste drepturi antagonice, dreptul de acces la documente este menținut de asemenea, întrucât aplicarea obligatorie, ca în speță, a articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 nu determină, într-o primă etapă, decât să se impună solicitantului să demonstreze necesitatea obținerii transferului de date cu caracter personal, cu alte cuvinte să demonstreze că este vorba despre mijlocul proporțional cel mai adecvat pentru atingerea obiectivului pe care îl urmărește (a se vedea în acest sens Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 34), și, într-o a doua etapă, să se impună ca instituția să examineze dacă transferul datelor cu caracter personal poate aduce atingere intereselor legitime ale persoanelor vizate în raport cu obiectivul urmărit de solicitant (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 78, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 30). Interpretarea strictă a condițiilor stabilite de articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 nu conduce deloc la instaurarea unei excepții care ar împiedica în mod general orice acces la documente care cuprind date cu caracter personal.
- 61 Cu toate acestea, interpretarea strictă a condiției necesității, prevăzută la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, nu înseamnă că o justificare a transferului de date cu caracter personal de natură generală, cum ar fi dreptul la informare al publicului cu privire la comportamentul membrilor în exercitarea funcțiilor lor, nu poate fi luată în considerare. În realitate, astfel cum rezultă deja din cuprinsul punctului 54 de mai sus, natura generală a justificării transferului nu are efect direct asupra aspectului dacă transferul este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit de solicitant.
- 62 Este adevărat că, după cum arată Parlamentul, dispozițiile articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 nu prevăd evaluarea comparativă a interesului public privind viața privată și integritatea individului cu un interes public superior. Cu toate acestea, cu excepția articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, care impune ca datele cu caracter personal să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu scopurile pentru care aceste date au fost colectate, nicio altă dispoziție a regulamentului menționat nu limitează domeniul justificărilor pe care solicitantul le poate da transferului solicitat. Nimic nu împiedică să se invoce o justificare de natură generală precum cea invocată în speță, în esență dreptul la informare al publicului.
- 63 Deși excepția de la dreptul de acces la documente prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 obligă instituțiile să examineze riscul aducerii unei atingeri protecției vieții private și a integrității individului prin prisma Regulamentului nr. 45/2001 și în special a articolului 8 litera (b), aceasta trebuie aplicată astfel încât să confere un efect util dispozițiilor Regulamentului nr. 1049/2001. O astfel de situație nu s-ar regăsi dacă ar fi posibil ca instituția sesizată cu o cerere de acces la documente care cuprind date cu caracter personal să interzică solicitantului, în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, să justifice transferul datelor solicitate printr-un obiectiv de natură generală, precum, în speță, dreptul la informare al publicului.
- 64 În consecință, nu se poate susține că justificarea caracterului general dată de reclamant pentru transferul datelor cu caracter personal pentru a motiva condiția necesității prevăzută la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 ar însemna să se reintroducă un criteriu al unui interes public superior în sensul Regulamentului nr. 1049/2001.

- 65 În al treilea rând, în pofida a ceea ce s-a constatat la punctul 51 de mai sus, trebuie să se înlăture argumentația Parlamentului potrivit căreia o interpretare strictă a condiției necesității, prevăzută la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, ar fi cu atât mai necesară cu cât, în speță, reclamantul are ca obiectiv, în mod explicit și exclusiv, comunicarea către public, în mod iminent, a datelor cu caracter personal care i-ar fi transferate, ceea ce ar constitui o ingerință maximală în dreptul la protecția acestor date. Pentru Parlament, Regulamentul nr. 45/2001 nu are ca vocație să permită o divulgare *erga omnes* a datelor cu caracter personal.
- 66 Reclamantul a exprimat, astfel, voința de a comunica publicului datele cu caracter personal al căror transfer este solicitat. Cu toate acestea, trebuie amintit contextul juridic în care se inserează aplicarea articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001. Astfel cum s-a explicat la punctele 49 și 50 de mai sus, pentru motivul că a fost formulată o cerere de acces la documente deținute de Parlament în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 și că i-a fost opusă excepția întemeiată pe articolul 4 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, dispozițiile Regulamentului nr. 45/2001 au devenit integral aplicabile.
- 67 Chiar în acest context, o cerere de acces are ca obiect și ca efect, dacă se răspunde pozitiv la aceasta, divulgarea documentelor solicitate, ceea ce implică, în temeiul articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001, ca instituția sau organul sesizat să facă aceste documente accesibile publicului. Or, nu poate fi vorba despre interpretarea condițiilor stabilite de Regulamentul nr. 45/2001 pentru transferul datelor cu caracter personal, în special cele prevăzute de articolul 8 litera (b), astfel încât aplicarea uneia sau a alteia are ca efect ca, în principiu, accesul la documentele care cuprind aceste date să fie acordat numai solicitantului și interzis publicului și, astfel, să facă imposibilă aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001. Din moment ce persoana care solicită accesul la documentele care cuprind datele cu caracter personal a demonstrat necesitatea transferului acestora și instituția sesizată a apreciat că nu există niciun motiv să se presupună că transferul ar putea aduce atingere intereselor legitime ale persoanelor vizate, datele pot fi transferate și, sub rezerva că nu se aplică nicio altă excepție prevăzută de Regulamentul nr. 1049/2001 decât cea întemeiată pe aducerea unei atingeri protecției vieții private și integrității individului, documentul sau documentele care cuprind datele sunt divulgate și, prin urmare, făcute accesibile publicului.
- 68 Din cuprinsul punctelor 49-67 de mai sus rezultă că criteriul necesității prevăzut la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte, că condiția necesității transferului datelor cu caracter personal implică o examinare de către instituția sau organul sesizat a necesității în raport cu obiectivul urmărit de solicitantul de acces la documente, ceea ce restrânge domeniul de aplicare al normei privind lipsa justificării unei cereri de acces, că justificarea necesității transferului acestor date, invocată de solicitant, poate fi de natură generală și că Regulamentul nr. 1049/2001 nu trebuie să fie lipsit de efectul său util printr-o interpretare a dispozițiilor pertinente care să implice că o divulgare legitimă nu poate niciodată să aibă drept obiectiv o divulgare completă către public.

Cu privire la aprecierea justificărilor privind necesitatea transferului datelor cu caracter personal

- 69 În esență, reclamantul apreciază că a demonstrat necesitatea transferului de date cu caracter personal, criteriu prevăzut la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, astfel cum a fost interpretat în lumina Hotărârilor Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus (EU:C:2010:378, punctul 63) și Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus (EU:T:2011:688, punctele 31-35), și că a făcut în mod explicit o legătură între obiectivul urmărit prin cererea formulată și necesitatea de a divulga toate numele solicitate.

70 Pentru a răspunde criticilor reclamantului, trebuie să se expună, mai întâi, justificările privind necesitatea transferului datelor cu caracter personal în cauză furnizate cu ocazia procedurii administrative și aprecierea efectuată de Parlament în această privință în decizia atacată și, în continuare, să se prezinte aprecierea Tribunalului în raport cu argumentele schimbate în fața acestuia.

– Aprecierea Parlamentului cu privire la necesitatea transferului datelor cu caracter personal în decizia atacată

71 Trebuie constatat că, în ceea ce privește necesitatea transferului datelor cu caracter personal, cererea inițială invoca nevoia publicului de a înțelege mai bine cum erau luate deciziile și faptul că, pentru a proceda în consecință, putea fi inițiată o dezbatere publică prin intermediul unor reportaje de presă. În speță, ar fi fost de cea mai mare importanță pentru cetățenii europeni să știe care erau membrii care aveau un interes personal în sistem în condițiile în care li se solicita să ia decizii privind gestiunea acestuia.

72 În cererea de confirmare, reclamantul a considerat necesar transferul datelor cu caracter personal, întemeindu-se pe dreptul la informare și pe dreptul la libertatea de exprimare. Acesta a explicat că era necesar să se divulge documentele solicitate pentru a putea realiza un reportaj referitor la modul în care erau cheltuite fondurile publice, la posibilul impact al intereselor private asupra voturilor membrilor și la funcționarea mecanismelor de control. În acest scop, acesta a arătat că era indispensabil să se cunoască numele membrilor vizați în vederea realizării reportajului pentru a exercita libertatea sa de exprimare și a transmite această informație publicului, care avea un interes în a o cunoaște, în calitate de cetățeni și contribuabili. În opinia sa, divulgarea numelor membrilor care participau la sistem ar permite să se evite ca aceștia să utilizeze voturile pentru a influența sistemul, astfel încât ei să profite de acesta într-un mod neconform cu voturile alegătorilor. Potrivit reclamantului, nu sunt alte mijloace pentru public de a cunoaște modul în care membrii utilizează prerogativele lor publice în privința sistemului.

73 În decizia atacată, Parlamentul a considerat, în principal, că reclamantul nu a demonstrat necesitatea transferului datelor cu caracter personal, întemeindu-se pe două motive distincte pentru a înlătura justificările invocate. În primul rând, Parlamentul a identificat ca fiind o justificare a cererii interesul publicului și al mass-mediei în ceea ce privește cheltuielile publice, din care fac parte avantajele financiare ale membrilor, în contextul libertății de informare și al libertății de exprimare. Cu privire la acest aspect, Parlamentul a apreciat că interesul public invocat era abstract și foarte general și că, în cazul în care ar constitui un argument valabil în contextul articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, acesta ar permite divulgarea datelor personale dincolo de orice limită rezonabilă și ar conduce la un rezultat care nu ar respecta normele Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal. În al doilea rând, Parlamentul a arătat că reclamantul a continuat să nu furnizeze o legătură între scopurile pe care le urmărea și datele personale precise al căror transfer era solicitat, motivele pentru care transferul ar fi fost necesar nefiind clare. Acesta a continuat observând că, pentru a exercita un control public, nu era nici necesar, nici proporțional să se solicite numele tuturor membrilor care participau la sistem, întrucât deciziile referitoare la acesta sistem erau adoptate de Birou, arătând că reclamantul ar fi trebuit să identifice un risc particular și specific de conflict de interese pentru ca necesitatea transferului să fie dovedită.

– Argumentele părților

74 Prin intermediul unei prime critici, reclamantul susține că a justificat necesitatea transferului datelor cu caracter personal prin faptul că era vorba despre informații de interes public, pe care ar putea, în calitate de jurnalist, să le prezinte cetățenilor europeni, pentru ca aceștia să cunoască modul în care erau cheltuite fondurile publice, modul în care se comportau reprezentanții lor aleși și dacă votul acestora din urmă cu privire la sistem a fost influențat de interesul lor financiar. Prin intermediul unei a doua critici, acesta consideră că a făcut legătura în mod explicit între obiectivul urmărit prin cererea

sa și necesitatea de a divulga toate numele solicitate, singurul mijloc pentru public de a trage la răspundere reprezentanții lor pentru acte săvârșite în legătură cu sistemul. El nu ar fi putut fi mai precis în cererea sa cu privire la membrii care făceau parte din Birou.

- 75 Pentru Republica Finlanda, Regatul Suediei și AEPD, divulgarea informațiilor solicitate este justificată de interesul public general pentru transparență, care trebuie să permită să se furnizeze publicului o evaluare interesantă a faptelor referitoare la sistem, cum ar fi comportamentul de vot al membrilor, și să se ofere posibilitatea de a-i interoga sau de a-i asculta pe aceștia din urmă, prin faptul că pragul pentru a stabili necesitatea transferului datelor cu caracter personal trebuie să fie scăzut atunci când trebuie interpretată excepția de la dreptul de acces prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 și prin faptul că poate exista o necesitate în sensul acestui articol în temeiul unor motive întemeiate pe interesul public, astfel cum reclamantul a susținut în mod precis și concret în cererea sa de acces.
- 76 În principal, Parlamentul susține că reclamantul nu respectă cerințele de proporționalitate care rezultă din jurisprudența Uniunii pentru a demonstra necesitatea transferului datelor cu caracter personal în discuție. Acesta amintește că această interpretare a noțiunii de necesitate este conformă articolului 15 TUE și Regulamentului nr. 1049/2001. O astfel de situație s-ar putea regăsi cu atât mai mult atunci când, ca în speță, obiectivul cererii de transfer de date cu caracter personal este comunicarea lor către public, care este o ingerință maximă în dreptul la protecția acestor date. Potrivit Parlamentului, Regulamentul nr. 45/2001 nu are ca vocație să permită o divulgare *erga omnes*, ci să autorizeze transferul exclusiv de date cu caracter personal unor destinatari preciși. În plus, acesta arată că reclamantul nu a furnizat, înainte de adoptarea deciziei atacate, argumentul care susține în mod obiectiv pretinsul interes public, în special că ar exista în prezent o dezbatere privind sistemul sau că comportamentul unui membru ar fi pus la îndoială, astfel cum se prevede în Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus (EU:T:2011:688).

– Aprecierea Tribunalului

- 77 După cum s-a constatat la punctul 59 de mai sus, îndeplinirea condiției de necesitate prevăzute la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, care se interpretează în mod strict, presupune să se demonstreze că transferul datelor cu caracter personal este măsura cea mai adecvată dintre cele care pot fi avute în vedere pentru atingerea obiectivului urmărit de solicitant și că este proporțională cu acest obiectiv. În speță, trebuie să se răspundă împreună celor două critici potrivit cărora transferul datelor în cauză este măsura cea mai adecvată pentru atingerea obiectivelor urmărite.
- 78 Printre obiectivele în raport cu care reclamantul a susținut, în cererea de confirmare, că era necesar ca Parlamentul să procedeze la transferul datelor cu caracter personal în discuție, trebuie să se facă distincție între, pe de o parte, controlul public al modului în care sunt cheltuite fondurile publice prin exercitarea dreptului la informare și, pe de altă parte, posibilul impact al intereselor membrilor asupra voturilor lor în privința sistemului, cu alte cuvinte identificarea conflictelor de interese potențiale în cazul membrilor.
- 79 În primul rând, reclamantul își exprimă voința de a prezenta informații privind sistemul prin intermediul unor articole de presă și al unor reportaje televizate, pentru a permite publicului să participe la o dezbatere legitimă în privința sistemului, invocând în special rolul său de jurnalist într-o societate democratică.
- 80 În această optică, reclamantul a susținut, în ședință, că aprecierea caracterului necesar al transferului datelor cu caracter personal trebuia efectuată în raport cu articolul 9 din Directiva 95/46, care prevedea norme specifice atunci când prelucrarea unor astfel de date era efectuată în scopuri jurnalistice, pentru motivul că articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 făcea trimitere la legislația Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal fără nicio altă precizare.

Cu toate acestea, din dispozițiile coroborate ale articolului 76 litera (d) și ale articolului 84 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului rezultă că cererea de sesizare a instanței trebuie să indice obiectul litigiului și să cuprindă o expunere sumară a motivelor invocate și că, pe parcursul procesului, invocarea de motive sau argumente noi este interzisă, cu excepția cazului în care aceste motive sau argumente se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii (Hotărârea din 21 octombrie 2010, Umbach/Comisia, T-474/08, EU:T:2010:443, punctul 60) sau în care acestea constituie completarea unui motiv enunțat anterior, direct sau indirect, în cererea de sesizare a instanței și care prezintă o legătură strânsă cu acesta (a se vedea Hotărârea din 29 noiembrie 2012, Thesing și Bloomberg Finance/BCE, T-590/10, EU:T:2012:635, punctul 24 și jurisprudența citată). Întrucât o astfel de situație nu se regăsește în speță și acest argument, prezentat tardiv, trebuie respins ca inadmisibil.

- 81 În măsura în care, în cererea de confirmare, reclamantul s-a întemeiat pe dreptul la informare și pe dreptul la libertatea de exprimare pentru a justifica necesitatea transferului de date cu caracter personal în discuție, este necesar să se constate că acest lucru nu este suficient să demonstreze că transferul numelor membrilor care participă la sistem este măsura cea mai adecvată dintre cele care pot fi avute în vedere pentru atingerea obiectivului său și că este proporțională cu acest obiectiv.
- 82 Prin intermediul argumentației sale, desigur, reclamantul a specificat clar scopurile pe care le urmărea și motivele pentru care considera necesar transferul datelor: în esență, de a putea realiza un reportaj cu privire la sistem pentru a da posibilitatea publicului european să cunoască funcționarea sa și să exercite un control asupra membrilor care îl reprezintă. Procedând astfel, el nu a precizat, cu toate acestea, prin ce anume transferul numelor membrilor care participă la sistem era măsura cea mai adecvată pentru atingerea obiectivului pe care și l-a stabilit, contrar cerinței care rezulta de la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus (EU:T:2011:688, punctele 30 și 34).
- 83 Astfel, reclamantul se limitează să afirme în cererea de confirmare că măsurile destinate să permită un control al publicului asupra cheltuielilor publice efectuate în cadrul sistemului, cum ar fi procedura descărcării bugetare, nu protejau drepturile fundamentale pe care le invoca, și anume dreptul de informare și de comunicare către public a informațiilor strânse, și că ele nu puteau, din această cauză, să justifice nedivulgarea datelor în cauză. Trebuie să se constate că astfel de elemente nu permit să se stabilească prin ce anume transferul numelor membrilor care participau la sistem constituie măsura cea mai adecvată pentru atingerea obiectivului urmărit de reclamant și nici prin ce aceasta este proporțională cu obiectivul amintit. Simpla afirmație că transferul ar fi mai în măsură să asigure protecția drepturilor fundamentale nu poate fi privită ca rezultatul unei analize, chiar reduse, a efectelor și implicațiilor diferitelor măsuri pe care le-ar putea avea în vedere pentru a îndeplini obiectivele reclamantului.
- 84 În ceea ce privește argumentul reclamantului potrivit căruia o dezbatere privind sistemul există deja ținând seama de controversa care exista în jurul creării și al finanțării sale sau că, chiar în lipsa unei astfel de debateri, ar fi necesar să aibă acces la numele membrilor pentru a încuraja nașterea acesteia, reclamantul nu face decât să invoce argumentele care privesc finalitatea pe care o urmărește prin cererea formulată de acces la documente. Aceste argumente nu permit să se demonstreze necesitatea sa de a obține transferul datelor în cauză, nereieșind că ar fi impus de jurisprudența Uniunii un raport cu caracterul adecvat și proporțional al măsurii solicitate (a se vedea în acest sens Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 34). În plus, existența unei debateri în privința sistemului, mai precis asupra caracterului avantajos pentru membri în detrimentul finanțelor publice, precum și diferitele elemente factuale identificate de reclamant tind să demonstreze că acesta dispune deja de informații precise cu privire la normele și funcționarea sistemului, de natură să îi permită inițierea sau dezvoltarea unei debateri publice pe care vizează să o provoace în ceea ce privește buna gestiune a sistemului și riscurile financiare pe care le determină asupra bugetului Uniunii. În afara de lipsa probării necesității transferului de date cu caracter personal

în cauză, trebuie constatat că aceste elemente diferite, prezentate însăși de reclamant, nu susțin teza potrivit căreia ar fi necesar să se cunoască numele membrilor care participă la sistem pentru a denunța pretinsele efecte negative asupra fondurilor publice.

- 85 În continuare, trebuie să se deducă aceeași consecință în ceea ce privește jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care ar fi statuat că refuzul accesului la informațiile constituite din date personale ale unui ales nu era necesar într-o societate democratică, având în vedere dreptul jurnaliștilor de a primi și de a comunica informații de interes public. O astfel de constatare nu permite deloc, astfel, să se stabilească dacă măsura solicitată de reclamant este cea mai adecvată pentru atingerea obiectivului pe care îl urmărește și dacă aceasta este proporțională cu acesta.
- 86 În sfârșit, rămân de asemenea fără efect în ceea ce privește concluzia de la punctul 82 de mai sus argumentele potrivit cărora reclamantul ar fi făcut în mod explicit legătura între obiectivul urmărit prin cererea formulată și necesitatea de a divulga toate numele solicitate și nu ar fi trebuit să fie mai precis în cererea sa, în special în ceea ce privește membrii care făceau parte din Birou, având în vedere posibilitatea de divulgare parțială prevăzută de articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001. Niciunul dintre aceste argumente nu poate să demonstreze necesitatea transferului numelor membrilor care participă la sistem, astfel cum se impune la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001.
- 87 În consecință, trebuie să se înlătore argumentația reclamantului în ceea ce privește necesitatea transferului numelor membrilor care participă la sistem având în vedere obiectivul de a informa publicul și de a-l determina să participe la o dezbatere privind legitimitatea sistemului, articolele 11 și 42 din Carta drepturilor fundamentale, care privesc libertatea de exprimare și, respectiv, dreptul de acces la documentele instituțiilor și organelor Uniunii, nefiind astfel încălcate.
- 88 În al doilea rând, reclamantul apreciază că transferul datelor cu caracter personal în discuție era necesar pentru a putea stabili dacă votul membrilor în privința sistemului este influențat de interesele lor financiare, divulgarea numelor tuturor membrilor care participă la sistem fiind singurul mijloc pentru public de a obliga reprezentanții să răspundă pentru actele lor în legătură cu sistemul.
- 89 Argumentația reclamantului se bazează, atât în cererea de confirmare, cât și în înscrisurile depuse în instanță, pe necesitatea de a dezvălui posibilele conflicte de interese ale membrilor.
- 90 În primul rând, este necesar să se arate că Parlamentul, ca răspuns la o întrebare adresată în ședință, a susținut că divulgarea conflictelor de interese nu putea fi privită, pe plan juridic, ca o finalitate legitimă a unei prelucrări de date cu caracter personal în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, reluând astfel un argument pe care îl susținuse în memoriul în apărare fără să facă trimitere la această dispoziție. Or, trebuie să se constate că Parlamentul nu a susținut, în decizia atacată, că transferul numelor membrilor care participau la sistem ar fi o prelucrare de date incompatibilă cu finalitățile legitime pentru care au fost colectate. În consecință, acest argument trebuie, în orice caz, să fi înlăturat ca neîntemeiat în fapt, întrucât decizia atacată nu este motivată deloc printr-o astfel de constatare.
- 91 În al doilea rând, articolul 3 alineatul (1) din Codul de conduită a deputaților în Parlamentul European în materie de interese financiare și conflicte de interese prevede:

„Există un conflict de interese atunci când un [membru] are un interes personal care ar putea influența nepermis exercitarea funcțiilor sale de deputat. Nu există conflict de interese atunci când deputatul beneficiază de un avantaj din simplul fapt că face parte din populație ca ansamblu sau dintr-o categorie extinsă de persoane.”

- 92 De asemenea, se poate observa că, pentru Consiliul Europei, un conflict de interese se naște dintr-o situație în care agentul public are un interes personal de natură să influențeze sau să pară că influențează exercitarea imparțială și obiectivă a funcțiilor oficiale, respectivul interes personal înglobând orice avantaj pentru el însuși sau în favoarea familiei sale, a părinților, a prietenilor sau a persoanelor apropiate sau a persoanelor ori a organizațiilor cu care acesta sau aceasta are sau a avut legături de afaceri sau politice, precum și orice obligație financiară sau civilă pe care agentul public trebuie să o respecte [a se vedea articolul 13 din Recomandarea R (2000) 10 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre privind codurile de conduită pentru agenții publice, adoptată la 11 mai 2000].
- 93 În cazul unui ales, conflictul de interese presupune, așadar, după cum susține reclamantul, că, la exprimarea unui vot asupra unui anume subiect, comportamentul alesului poate fi influențat de interesul său personal. În speță, conflictul de interese potențial constă în faptul că membrii pot, prin votul lor, să modifice sistemul sau să își exprime poziția în privința acestuia astfel încât să își favorizeze interesele în calitate de beneficiari ai sistemului.
- 94 Or, pentru a putea fi dezvăluite conflictele de interese potențiale ale membrilor atunci când se pronunță asupra sistemului, este necesar să se cunoască numele celor dintre aceștia care participă la sistem, fără ca împrejurarea că conflictul de interese în discuție este, după cum susține Parlamentul, inerent funcției de membru a unei adunări alese, să aibă influență asupra aprecierii necesității transferului de date cu caracter personal. Prin ea însăși, această împrejurare nu permite deloc să se demonstreze că transferul urmărit nu ar fi necesar. Un astfel de transfer constituie, așadar, singura măsură care permite să se atingă obiectivul urmărit de reclamant, nicio altă măsură neputând să asigure identificarea membrilor aflați într-o situație de conflict de interese potențial. În consecință, trebuie să se considere, în vederea aplicării articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, că transferul numelor membrilor care participă la sistem este măsura cea mai adecvată și că aceasta este proporțională pentru stabilirea aspectului dacă interesele pe care membrii le au în sistem pot avea influență asupra comportamentului lor de vot (a se vedea în acest sens Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctele 30 și 34).
- 95 Cu toate acestea, trebuie, în acest stadiu, să se observe că, în prezenta situație, în care conflictul de interese potențial constă în comportamentul de vot al membrilor, simpla revelare a identității celor care participă la sistem nu poate prin ea însăși să dezvăluie conflictul. Este necesar, în plus, să se stabilească cărora dintre membri li s-a solicitat să se pronunțe asupra sistemului cu ocazia unui vot, Parlamentul susținând că numai membrii care participă la sistem și care fac parte din Birou, organ care, în opinia sa, stabilește modalitățile de gestionare a sistemului, ar putea să se afle într-o situație de conflict de interese potențial.
- 96 Or, reclamantul nu s-a limitat, în cererea de confirmare, să facă referire la voturile în urmă cărora au fost aduse modificări la modalitățile de gestionare a sistemului, ci la orice vot în cursul căruia Parlamentul sau unul dintre organele sale s-ar fi pronunțat asupra sistemului într-un fel sau altul. Acesta a invocat, astfel, posibilul impact al intereselor private asupra comportamentului de vot al membrilor, poziția membrilor prin care aceștia pot influența modul în care sunt utilizate fondurile publice în favoarea lor și lipsa unei alte căi decât divulgarea numelor membrilor care participă la sistem pentru a dezvălui cum aleșii utilizează prerogativele de care dispun în raport cu sistemul.
- 97 Ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii (a se vedea punctul 23 de mai sus), reclamantul a prezentat Tribunalului actele adoptate de la 1 octombrie 2005 prin care, în opinia sa, plenul Parlamentului, Comisia de control bugetar a Parlamentului și Biroul au adus modificări sistemului sau s-au pronunțat în privința gestiunii acestuia. În ceea ce privește plenul, este vorba despre Decizia 2008/497/CE, Euratom a Parlamentului European din 24 aprilie 2007 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2005, secțiunea I – Parlamentul European (JO 2008, L 187, p. 1), despre Decizia 2009/185/CE, Euratom a Parlamentului European din 22 aprilie 2008 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului

general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2006, Secțiunea I – Parlamentul European (JO 2009, L 88, p. 1), despre Decizia 2009/628/CE, Euratom a Parlamentului European din 23 aprilie 2009 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2007, Secțiunea I – Parlamentul European (JO L 255, p. 1) și despre Decizia 2012/544/UE, Euratom a Parlamentului European din 10 mai 2012 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2010, Secțiunea I – Parlamentul European (JO L 286, p. 1). Pentru Comisia de control bugetar, este vorba despre proiectul de raport din 8 martie 2007 privind amendamentele 1-21 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii aferent exercițiului financiar 2005, Secțiunea I – Parlamentul, despre un document de informare privind avizul comisiei privind descărcarea bugetară pentru exercițiul financiar 2006 și despre un proces-verbal al lucrărilor comisiei privind descărcarea bugetară pentru exercițiul financiar 2010. Pentru Birou, este vorba despre decizia din 30 noiembrie 2005 privind gestiunea sistemului, despre decizia din 19 mai și din 9 iulie 2008 privind măsurile de aplicare a statutului deputaților în Parlamentul European (JO 2009, C 159, p. 1), despre decizia din 9 martie 2009 privind fondul de pensie facultativă și despre decizia din 1 aprilie 2009 privind fondul de pensie facultativă.

- 98 De la bun început, trebuie exceptată Decizia 2005/684/CE, Euratom a Parlamentului din 28 septembrie 2005 de adoptare a Statutului deputaților în Parlamentul European (JO L 262, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 6, p. 28), întrucât această decizie se situează în afara obiectului cererii de acces la documente formulată de reclamant, care privește în special lista nominativă a membrilor care participă la sistem ulterior lunii septembrie 2005. Aceeași este situația și în cazul documentului de informare privind avizul Comisiei de control bugetar privind descărcarea bugetară pentru exercițiul financiar 2006 și procesul-verbal al lucrărilor respectivei comisii privind descărcarea bugetară pentru exercițiul financiar 2010, care nu fac decât să trimită indirect la decizii sau la voturi fără ca acestea să fie identificate în mod precis.
- 99 În continuare, este necesar să se constate, la lectura răspunsurilor părților principale la măsura de organizare a procedurii, că cele patru decizii ale plenului menționate la punctul 97 de mai sus, care cuprind fiecare o decizie prin care se dă descărcare președintelui Parlamentului pentru executarea bugetului și a observațiilor cuprinse într-o rezoluție, au făcut obiectul unui vot privind chiar deciziile de descărcare și asupra rezoluțiilor. Întrebat în ședință, Parlamentul nu a fost în măsură să precizeze dacă, pentru fiecare dintre aceste decizii și rezoluții, voturile fuseseră exprimate în mod global sau separat asupra alineatelor sau propunerilor de modificare a anumitor alineate.
- 100 Întrebările scrise adresate Parlamentului la sfârșitul ședinței au privit, așadar, printre altele identificarea modalităților precise de vot cu privire la cele patru decizii de descărcare bugetară sus-menționate și cu privire la cele patru rezoluții care le însoțesc, adoptate de plen.
- 101 Or, din răspunsul Parlamentului rezultă că, dacă fiecare dintre cele patru decizii de descărcare citate la punctul 97 de mai sus și fiecare dintre rezoluțiile care le însoțesc a fost adoptată prin votul global al plenului, votul privind rezoluțiile privind descărcarea bugetară pentru exercițiul financiar 2005, care a avut loc la 24 aprilie 2007, votul privind exercițiul financiar 2006, care a avut loc la 22 aprilie 2008, și votul privind cea pentru exercițiul financiar 2010, care a avut loc la 10 mai 2012, au fost, fiecare, precedate de voturi separate privind amendamentele și alineatele specifice ale proiectelor de rezoluție. În ceea ce privește rezoluția privind descărcarea bugetară pentru exercițiul financiar 2005, alineatele (74)-(84) ale proiectului de rezoluție, care privesc sistemul, au făcut obiectul unor voturi separate, în cursul cărora membrii s-au exprimat. În ceea ce privește rezoluția privind descărcarea bugetară pentru exercițiul financiar 2006, alineatele (70)-(73), care privesc sistemul, au fost adoptate în același fel. O astfel de situație se regăsește în ceea ce privește rezoluția privind descărcarea bugetară pentru exercițiul financiar 2010 pentru alineatele (98) și (99) ale proiectului de rezoluție, care priveau sistemul.

- 102 Din cele care precedă rezultă că toți membrii care făceau parte din plen aveau dreptul să se pronunțe asupra sistemului, la 24 aprilie 2007, la 22 aprilie 2008 și la 10 mai 2012.
- 103 În consecință, pentru a permite reclamantului să își atingă obiectivul de dezvăluire a conflictelor de interese potențiale ale membrilor, Parlamentul ar fi trebuit să procedeze la transferul numelor membrilor care participau la sistem care erau și membri ai plenului la datele menționate la punctul 102 de mai sus și care au participat efectiv la voturile care au avut loc la aceste date, fără a se limita la numele celor care au participat la scrutinele organizate conform procedurii de vot prin apel nominal, prevăzută de articolul 180 din Regulamentul de procedură al Parlamentului, așa cum observațiile reclamantului depuse la 2 februarie 2015 ar putea lăsa să se înțeleagă. Astfel, indiferent de procedura de vot utilizată cu ocazia scrutinelor care privesc sistemul, toți membrii care au votat efectiv și care participau la sistem puteau fi influențați de interesul lor personal în această privință (a se vedea punctul 102 de mai sus).
- 104 Din cele care precedă rezultă că nu trebuie să se examineze modalitățile precise de vot ale Comisiei de control bugetar și ale Biroului, membrii lor fiind de asemenea membri ai plenului.
- 105 În al treilea rând, Parlamentul consideră că, prin însăși natura sa, este imposibil să se determine dacă membrii, atunci când au fost puși în situația să se pronunțe asupra sistemului, au fost într-adevăr influențați de propriile interese financiare sau de orice alt motiv legitim sau nelegitim, întrucât identificarea membrilor care participă la sistem nu ar furniza nicio informație privind motivele subiective ale voturilor lor în privința sistemului.
- 106 Or, noțiunea de conflict de interese nu privește numai situația în care un agent public are un interes personal de natură să fi influențat efectiv exercitarea imparțială și obiectivă a funcțiilor oficiale ale acestuia, în acest caz, cea de ales al Parlamentului, ci și pe cea în care interesul identificat poate părea în ochii publicului că are influență în ceea ce privește exercitarea imparțială și obiectivă a funcțiilor oficiale. De altfel, divulgarea conflictelor de interese potențiale nu vizează numai revelarea cazurilor în care agentul public și-a exercitat funcțiile având ca obiectiv satisfacerea intereselor personale, dar și să informeze publicul asupra riscurilor de conflicte de interese care privesc agenții publice, pentru ca, în exercitarea funcțiilor lor oficiale, aceștia să acționeze cu imparțialitate, după ce, având în vedere împrejurările în care se află, au declarat situația de conflict de interes potențial în care se găsesc și au adoptat sau au propus măsuri pentru a rezolva sau pentru a evita conflictul respectiv. În consecință, argumentul Parlamentului este nefondat și trebuie înlăturat, motivele subiective ale unui vot exprimat de un ales fiind, de altfel, prin natura lor, imposibil de verificat.
- 107 În al patrulea rând, pentru aceleași motive precum cele prezentate la punctul 106 de mai sus, trebuie înlăturat argumentul Parlamentului care privește inexistența unei probe din partea reclamantului cu privire la o dezbatere privind conflictele de interese potențiale ale membrilor referitoare la sistem sau la comportamentul unui membru precis.
- 108 În al cincilea rând, din raționamentul de la punctele 91-106 de mai sus rezultă și că regula potrivit căreia din Regulamentul nr. 45/2001, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus (EU:T:2011:688, punctele 34 și 35), ar rezulta că persoanei care solicită transferul datelor cu caracter personal îi revine obligația de a furniza cu precizie elementele care permit să se conchidă în sensul necesității acestui transfer nu poate conduce la consecințele pe care le implică argumentația Parlamentului.
- 109 Mai întâi, contrar a ceea ce afirmă acesta, trebuie să se constate că reclamantul a prezentat motivele pentru care trebuia să ia cunoștință de participarea membrilor la sistem, în special în ceea ce privește posibilitatea de a identifica astfel conflictele de interese potențiale care pot influența exercitarea funcțiilor acestora.

- 110 În continuare, deși Parlamentul înțelege să susțină că reclamantul avea obligația de a furniza cu precizie toate elementele care demonstrează existența unor conflicte de interese pentru a stabili necesitatea transferului, trebuie constatat că, pentru a dezvălui conflictele de interese potențiale ale membrilor atunci când votează în privința sistemului, reclamantul putea în mod legal să se limiteze să demonstreze că aceștia se aflau într-o astfel de situație ca urmare a dublei lor calități de membri și participanți la sistem. Astfel, noțiunea de conflict de interese face trimitere la situația în care interesul identificat poate părea în ochii publicului că are influență în ceea ce privește exercitarea imparțială și obiectivă a funcțiilor oficiale (a se vedea punctul 106 de mai sus) și nu necesită, așadar, demonstrarea neexercitării cu imparțialitate a funcțiilor în cauză. Mai precis, nu se poate reproșa reclamantului că nu a identificat el însuși organul care, în cadrul Parlamentului, a fost invitat să se pronunțe asupra sistemului și, așadar, grupul de membri în cauză, înainte de a solicita transferul numelor membrilor în discuție.
- 111 O interpretare contrară ar conduce la a se impune reclamantului să solicite, într-o primă etapă, accesul la documente care să demonstreze care sunt organele în cadrul cărora s-a votat în privința sistemului și, în raport cu rezultatul obținut, să solicite, într-o a doua etapă, accesul la documentele care identificau membrii care au luat parte efectiv la votul cu privire la acest aspect, ulterior la documentele care identificau membrii care participă la sistem. Nicio dispoziție a Regulamentului nr. 1049/2001 nu impune solicitantului de acces la documentele deținute de o instituție sau de un organ al Uniunii să urmeze un astfel de demers, care nu rezultă nici din aplicarea Regulamentului nr. 45/2001 în ceea ce privește documente care cuprind date cu caracter personal.
- 112 În al șaselea rând, Parlamentul susține că interesul în raport cu care este solicitat transferul numelor membrilor care participă la sistem se întemeiază numai pe aprecierea unui jurnalist care solicită acces la documente, în speță reclamantul, și nu pe motive obiective. Or, procedând astfel, Parlamentul tinde să piardă din vedere faptul că reclamantul s-a întemeiat pe existența unui conflict de interese potențiale în cazul membrilor care participă la sistem cu ocazia unor voturi în privința acestuia, ceea ce nu constituie o apreciere subiectivă a situației date, ci constatarea unui risc care afectează exercitarea imparțială și obiectivă a funcțiilor oficiale ale membrilor în discuție.
- 113 În consecință, din cuprinsul punctelor 88-112 de mai sus rezultă că Parlamentul a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că a considerat că reclamantul nu demonstrase necesitatea transferului numelor membrilor care participau la sistem care, în calitate de membri ai plenului, luaseră efectiv parte la voturile asupra sistemului cu ocazia scrutinelor care au avut loc la 24 aprilie 2007, la 22 aprilie 2008 și la 10 mai 2012, având în vedere obiectivul urmărit de a dezvălui conflicte de interese potențiale.
- 114 Trebuie, cu toate acestea, să se continue examinarea acțiunii prin analiza argumentelor privind aplicarea celei de a doua condiții cumulative a transferului de date cu caracter personal, impusă de articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, și anume că nu există niciun motiv să se creadă că transferul numelor membrilor plenului care participă la sistem și care au luat parte la votul asupra acestuia poate aduce atingere intereselor legitime ale acestora din urmă.

Cu privire la aplicarea condiției prevăzute la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, referitoare la inexistența unui interes legitim pentru protecția vieții private a membrilor

- 115 Al doilea aspect al motivului este împărțit în trei critici, care se suprapun. Prin intermediul unei prime critici, reclamantul susține că membrii nu au un interes legitim pentru protecția vieții lor private în sensul articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, întrucât aceștia își supun conduita unui grad important de examinare din partea publicului. Prin intermediul unei a doua critici, acesta consideră că, în decizia atacată, Parlamentul nu a justificat faptul că divulgarea documentelor solicitate aducea atingere intereselor legitime ale membrilor. Prin intermediul unei a treia critici, acesta apreciază că, chiar dacă Parlamentul considerase, în mod întemeiat, că informația solicitată ținea de sfera privată

a membrilor, acest lucru nu ar fi suficient pentru a o proteja în calitate de interes legitim în sensul articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, care impune o evaluare comparativă a intereselor în cauză.

- 116 În prealabil, trebuie amintit că jurisprudența impune că, odată ce a fost demonstrată necesitatea transferului datelor cu caracter personal, instituția sau organul Uniunii sesizat cu o cerere de acces la documente care cuprind astfel de date evaluează comparativ diferitele interese ale părților în cauză și verifică dacă nu există niciun motiv să se creadă că acest transfer poate aduce atingere intereselor legitime ale persoanelor vizate astfel cum prevede articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 78, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 30).
- 117 O astfel de cerință trebuie să determine instituția sau organul Uniunii sesizat să refuze transferul datelor cu caracter personal atunci când se constată că există cel mai mic motiv să se creadă că transferul ar aduce atingere intereselor legitime ale persoanelor vizate.
- 118 În primul rând, întrucât întreaga argumentație a reclamantului care vine în susținerea celui de al doilea aspect al primului motiv se întemeiază pe premisa că, din cauza caracterului public al funcțiilor membrilor și al statutului acestora, interesele legitime ale acestora nu ar avea dreptul la același grad de protecție precum cel al persoanelor care nu sunt personalități publice. Printre interesele membrilor, ar trebui să se facă distincție între cele care țin de sfera publică, care trebuie să facă obiectul unei protecții mai reduse atunci când sunt evaluate comparativ cu un interes în favoarea transferului de date cu caracter personal, și cele care fac parte din sfera privată, care trebuie protejate.
- 119 La fel cum recunoaște Parlamentul, distincția operată de reclamant pentru personalitățile publice între sfera publică și sfera privată este pertinentă pentru stabilirea gradului de protecție a datelor cu caracter personal la care acestea au dreptul sub regimul Regulamentului nr. 45/2001, chiar dacă acest regulament nu prevede nimic în acest sens. Astfel, ar fi cu totul inoportun să se aprecieze în același fel o cerere de transfer de date cu caracter personal indiferent de identitatea persoanei vizate. O personalitate publică a ales să se expună terților, în special mass-mediei și, prin intermediul acesteia, unui public mai mult sau mai puțin larg în funcție de domeniul de acțiune, chiar dacă o astfel de alegere nu implică deloc că trebuie să se considere că nu există niciodată o atingere adusă intereselor legitime ale acestei persoane pentru a decide transferul datelor care o privesc. Astfel, o personalitate publică a acceptat deja în general că anumite dintre datele sale cu caracter personal sunt dezvăluite publicului sau chiar a încurajat să se acționeze sau a acționat în acest sens. Prin urmare, trebuie să se țină seama de acest mediu pentru a aprecia riscul aducerii unei atingeri intereselor legitime ale personalităților publice în cadrul aplicării articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 și pentru a evalua aceste interese comparativ cu necesitatea transferului datelor cu caracter personal solicitat.
- 120 Într-un astfel de context, pentru a aprecia în speță riscul aducerii unei atingeri intereselor legitime ale membrilor, din care fac parte în mod incontestabil anumite aspecte ale activităților profesionale precum elementele de remunerare, trebuie să se ia în considerare în special legătura care există între datele personale în discuție, și anume numele membrilor care participă la sistem și care au luat parte la voturi în privința acestuia din urmă, și mandatul acestora. Or, posibilitatea de a participa la sistem nu este deschisă decât membrilor. Astfel, existența unui mandat al membrului Parlamentului constituie condiția primă și necesară pentru a beneficia de pensia suplimentară care este instituită prin sistem. Din acest motiv principal, datele personale în cauză fac parte din sfera publică a membrilor.
- 121 În raport cu această caracteristică, care limitează domeniul de aplicare al sistemului numai la membri, împrejurarea că participarea la sistem este facultativă și rezultă dintr-o adeziune voluntară, care nu rezultă astfel în mod automat din mandat, sau aceea că pensia suplimentară este primită după expirarea mandatului, ceea ce ține de altfel de însăși natura oricărei pensii pentru limită de vârstă, nu sunt determinante pentru ca datele cu caracter personal în discuție să intre în sfera privată a

membrilor. Trebuie de asemenea să se ia în considerare nu numai legătura cu mandatul de membru, dar și toate informațiile deținute de reclamant, care nu au fost contestate de Parlament, și chiar confirmate de elementele din dosar, cu privire la funcționarea sistemului, și anume finanțarea de către Parlament în limita a două treimi a contribuțiilor plătite, acoperirea deficitelor sistemului de către Parlament și angajamentul acestuia de a compensa toate pierderile pe care le-ar suferi sistemul, ceea ce, potrivit reclamantului, ar asigura, astfel, membrilor care participă la sistem menținerea drepturilor de pensie dobândite. Este vorba despre elemente care întăresc apartenența datelor cu caracter personal în discuție la sfera publică a membrilor, întrucât acestea dovedesc angajamentul financiar și juridic important al Parlamentului în sistem.

- 122 Trebuie să se țină seama și de jurisprudența potrivit căreia, pe de o parte, sistemul face parte dintre dispozițiile legale având ca obiect, în interesul general, asigurarea independenței financiare a membrilor și, pe de altă parte, deciziile adoptate în această privință de organele competente ale Parlamentului trebuie să fie considerate ca măsuri de organizare internă destinate să asigure buna funcționare a acestuia, ceea ce ține de prerogativele de putere publică cu care este investit pentru a putea să își îndeplinească misiunea, drepturile și obligațiile care rezultă din sistem ținând de dreptul public (a se vedea în acest sens Hotărârea Purvis/Parlamentul, punctul 26 de mai sus, EU:T:2011:600, punctele 60 și 61, și Hotărârea din 13 martie 2013, Inglewood și alții/Parlamentul, T-229/11 și T-276/11, Rec, EU:T:2013:127, punctul 61).
- 123 În ceea ce privește argumentul Parlamentului potrivit căruia contribuțiile la sistem ar privi situația financiară privată a membrilor, acesta trebuie înlăturat, având în vedere legătura care poate fi făcută între elementele financiare ale sistemului, din care contribuțiile fac parte, și sfera publică a membrilor. Un astfel de raționament este valabil și pentru argumentul Parlamentului potrivit căruia trebuie să se facă distincție între comportamentul de vot al membrilor, care ar face întotdeauna parte din sfera lor publică, și participarea lor la sistem, care ar ține, în opinia sa, de sfera lor privată. În plus, transferul numelor membrilor care participă la sistem nu permite să se dezvăluie decât afilierea acestora, fără a fi divulgate informații privind situația lor financiară, în special privind patrimoniul lor, pensia lor sau instrumentele în care fondurile plătite sistemului sunt investite.
- 124 Având în vedere ceea ce precedă, trebuie să se considere că, la evaluarea comparativă a intereselor în cauză, interesele legitime ale membrilor care participă la sistem, care privesc sfera publică a acestora, trebuie să facă obiectul unei protecții mai puțin ridicate decât cea de care ar beneficia, în conformitate cu logica Regulamentului nr. 45/2001, interesele care privesc sfera privată a acestora.
- 125 În al doilea rând, trebuie amintit că, chiar în acest context, datele cu caracter personal nu sunt transferate decât dacă nu există niciun motiv să se creadă că acest transfer poate aduce atingere intereselor legitime ale persoanelor vizate. Totuși, gradul mai redus de protecție a numelor membrilor care participă la sistem are ca efect acordarea unei ponderi mai importante intereselor reprezentate de obiectivul urmărit prin transfer.
- 126 După cum susține reclamantul, dezvăluirea conflictelor de interese potențiale ale membrilor, care este obiectivul transferului datelor solicitat, permite să se asigure un control mai bun al acțiunii membrilor și al funcționării unei instituții a Uniunii care reprezintă popoarele din statele membre, precum și ameliorarea transparenței acțiunii sale. Contrar a ceea ce afirmă Parlamentul în ședință, astfel de interese pot fi luate în considerare în mod legal în evaluarea comparativă care trebuie efectuată în aplicarea articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 (a se vedea punctele 61-63 de mai sus). În consecință, în raport cu interesele invocate în prezenta cauză, care urmăresc să asigure buna funcționare a Uniunii prin dezvoltarea încrederii pe care cetățenii pot să o aibă în instituții, trebuie constatat că nu se poate aduce atingere intereselor legitime ale membrilor care participă la sistem, astfel cum acestea au fost delimitate la punctele 120 și 121 de mai sus, prin transferul datelor personale în discuție.

- 127 Evaluarea comparativă a intereselor în cauză ar trebui, astfel, să conducă la admiterea transferului numelor membrilor care participă la sistem și care au luat parte la voturile în privința acestuia, Parlamentul neputând să susțină în mod legal că există o prezumție obligatorie din punct de vedere juridic în favoarea intereselor legitime ale persoanelor vizate de datele cu caracter personal care trebuie transferate. Nimic din textul articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 nu susține recunoașterea unei astfel de prezumții, aprecierea unei cereri de transfer de date cu caracter personal impunând evaluarea comparativă a intereselor în cauză, după ce solicitantul a demonstrat existența unei necesități de a transfera datele respective (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 79, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 34), condiția interpretându-se strict și impunând solicitantului să furnizeze justificări exprese și legitime ale necesității pe care o invocă. În plus, Parlamentul se întemeiază în mod greșit pe Regulamentul nr. 1049/2001 pentru a justifica existența unei astfel de prezumții, observând că acesta ar permite derogări de la dreptul la transparență. Deși Regulamentul nr. 1049/2001 prevede într-adevăr o excepție de la dreptul de acces la documente în ipoteza în care divulgarea ar risca să aducă atingere vieții private sau integrității individului, determinând astfel, aplicabilitatea Regulamentului nr. 45/2001, aceasta nu are deloc ca efect crearea unei prezumții în favoarea intereselor legitime ale persoanelor ale căror date cu caracter personal sunt protejate prin acest ultim regulament.
- 128 Printre alte argumente prezentate de Parlament, critica privind caracterul proporțional al măsurilor solicitate de reclamant este inoperantă. Procedând astfel, Parlamentul repune în discuție necesitatea transferului numelor membrilor care participă la sistem pentru atingerea obiectivelor urmărite de reclamant, și nu evaluarea comparativă a intereselor în cauză.
- 129 Alte argumente ale Parlamentului trebuie să fie înlăturate ca nefondate. Aceasta este situația atunci când consideră că, dacă se dă dreptate reclamantului, membrii nu ar mai dispune de dreptul la respectarea vieții private și că transferul datelor cu caracter personal ar compromite independența mandatului lor. Niciun element serios nu susține astfel de afirmații, în condițiile în care caracterul limitat al informațiilor dezvăluite prin transferul de date în discuție trebuie să fie subliniat și nimic nu permite să se înțeleagă prin ce independența unui mandat de membru ar fi afectată dacă participarea la sistem era cunoscută de public. Aceeași este situația și în cazul argumentului privind faptul că membrii ar putea suferi critici din partea publicului în ceea ce privește un pretins conflict de interese. Întrucât un astfel de conflict este inerent funcției de membru al Parlamentului, eventualele critici pot fi deja formulate de orice persoană care face parte din public și cunoaște problematica sistemului, chiar și fără ca această persoană să fie precis informată despre numele membrilor care pot fi confrunțați cu un astfel de conflict de interese. De altfel, este necesar să se constate că reclamantul a exprimat această critică în cadrul mai multor înscrisuri depuse în cadrul procedurii.
- 130 Prin urmare, trebuie să se constate că Parlamentul a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că a considerat că transferul numelor membrilor care participă la sistem și care au luat parte la votul asupra acestuia ar aduce atingere intereselor legitime ale acestora din urmă.
- 131 Trebuie să se continue examinarea acțiunii, întrucât eroarea de apreciere săvârșită de Parlament în aplicarea celor două condiții cumulative ale articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 nu privește decât membrii plenului care au luat parte la voturile cu privire la sistem la 24 aprilie 2007, la 22 aprilie 2008 și la 10 mai 2012, și nu membrii care s-au abținut și cei care nu mai erau sau care nu sunt încă în funcție, pentru motivul în special că mandatul lor s-a încheiat anterior, ceea ce îi include pe cei care și-au exercitat drepturile la pensie.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o nemotivare

- 132 În esență, reclamantul susține că concluzia deciziei atacate potrivit căreia obligația de protecție a vieții private în ceea ce privește datele cu caracter personal prevalează asupra cerinței de transparență este afectată de o nemotivare. Parlamentul nu ar fi explicat prin ce anume divulgarea documentelor solicitate ar aduce atingere în mod concret și efectiv vieții private a membrilor ale căror nume erau menționate în aceste documente.
- 133 Trebuie amintit că, în cazul în care instituția vizată decide să refuze accesul la un document a cărui comunicare i-a fost cerută, aceștia îi revine, în principiu, obligația de a furniza explicații cu privire la modul în care accesul la acest document ar putea să aducă atingere concret și efectiv interesului protejat de o excepție prevăzută la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 pe care această instituție îl invocă (Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 35 de mai sus, EU:C:2011:496, punctul 76, și Hotărârea din 28 martie 2012, Egan și Hackett/Parlamentul, T-190/10, EU:T:2012:165, punctul 90). O astfel de explicație nu poate astfel să conștie într-o simplă afirmație potrivit căreia accesul la anumite documente ar aduce atingere vieții private în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 (Hotărârea Egan și Hackett/Parlamentul, citată anterior, EU:T:2012:165, punctul 90).
- 134 Trebuie să se amintească de asemenea că, atunci când o cerere întemeiată pe Regulamentul nr. 1049/2001 privește obținerea accesului la documente care conțin date cu caracter personal, dispozițiile Regulamentului nr. 45/2001 devin integral aplicabile, inclusiv articolul 8 din acesta (Hotărârea Comisia/Bavarian Lager, punctul 4 de mai sus, EU:C:2010:378, punctul 63, și Hotărârea Dennekamp/Parlamentul, punctul 4 de mai sus, EU:T:2011:688, punctul 26).
- 135 Prin urmare, atunci când, ca în speță, articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 se aplică unei cereri de acces la documente, examinarea caracterului concret și efectiv al atingerii aduse interesului protejat de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 se confundă cu aprecierea riscului de atingere adusă intereselor legitime ale persoanei vizate de transferul de date cu caracter personal, întrucât interesele legitime vizate la articolul 8 litera (b) se suprapun cu viața privată și cu integritatea individului, vizate de această ultimă dispoziție, cărora li se poate aduce atingere prin transferul unor asemenea date, dezvăluind publicului unele dintre aspectele acestora.
- 136 Pe de altă parte, rezultă din jurisprudență că motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul destinatarilor sau al altor persoane vizate în mod direct și individual de actul respectiv de a primi explicații. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul 296 menționat trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea din 1 februarie 2007, Sison/Consiliul, C-266/05 P, Rep., EU:C:2007:75, punctul 80 și jurisprudența citată).
- 137 Potrivit reclamantului, decizia atacată nu ar fi motivată cu privire la aspectul de a ști cum anume divulgarea documentelor solicitate ar aduce atingere în mod concret și efectiv vieții private a membrilor care participă la sistem.
- 138 În decizia atacată, Parlamentul a apreciat că nu ar fi proporțional să se acorde transferul datelor cu caracter personal în discuție, având în vedere ponderea intereselor legitime ale persoanelor vizate. Acesta și-a exprimat opinia potrivit căreia întinderea intereselor legitime ale membrilor era, desigur,

mai puțin largă decât cea a intereselor persoanelor private care nu sunt angajate public, susținând totodată că mecanismele de protecție prevăzute de Regulamentul nr. 45/2001 se aplicau în speță și că membrii aveau interese legitime de a nu fi divulgate datele în discuție, întrucât acestea făceau parte din sfera lor privată și constituiau, în consecință, un interes legitim care trebuie protejat, cum ar fi datele referitoare la situația lor financiară personală. Potrivit acestuia, contribuțiile de pensie și drepturile de pensie care rezultă sunt întotdeauna probleme private, fără ca legătura cu mandatul de membru sau cu modul de finanțare a sistemului să aibă un efect. În continuare, Parlamentul a considerat că, în caz contrar, teza reclamantului s-ar aplica întregului personal al administrației publice. Acesta a reluat opinia sa potrivit căreia transferul datelor în discuție, întemeiat pe interesul general al mass-mediei și al publicului pentru situația financiară personală a membrilor, nu ar fi proporțional, cu excepția situației în care s-ar considera că mass-media și publicul au acces la toate datele private ale membrilor și chiar ale funcționarilor publici care implicau cheltuieli publice. Parlamentul a contestat poziția reclamantului potrivit căreia divulgarea documentelor solicitate ar fi mai adecvată decât măsurile destinate să furnizeze un control public al cheltuielilor publice. Parlamentul a conchis, în raport cu aceste elemente, că interesele legitime ale membrilor trebuiau să prevaleze asupra pretensei necesități a transferului datelor în discuție.

- 139 Din decizia atacată rezultă că riscul unei atingeri aduse intereselor legitime ale membrilor și, prin urmare, vieții lor private constă în faptul că, întrucât făceau parte din sfera privată a membrilor, datele cu caracter personal în discuție constituiau un interes legitim care trebuie protejat pentru motivul că acestea făceau trimitere la situația financiară personală a membrilor, contribuțiile de pensie și drepturile la pensie care rezultă din aceasta fiind chestiuni private. Celelalte aprecieri aduse de Parlament în evaluarea comparativă a intereselor în cauză, enunțate la punctul 138 de mai sus, nu priveau evaluarea riscului de aducere a unei atingeri intereselor legitime sau vieții private a membrilor.
- 140 Or, întrucât examinarea caracterului concret și efectiv al atingerii aduse interesului protejat de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 se confundă cu aprecierea riscului de atingere adusă intereselor legitime ale persoanei vizate prevăzut la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, este necesar să se constate că Parlamentul a procedat la această ultimă apreciere, subliniind că datele cu caracter personal în discuție fac parte din sfera privată a membrilor, pentru care se aplică cel mai înalt grad de protecție în temeiul acestui regulament și care, în consecință, trebuie protejate ca fiind interese legitime. Parlamentul a observat că respectivele contribuții la un sistem de pensii și drepturile la pensie care rezultă din acesta sunt afaceri private independent de sistemul în cauză și de modul în care era finanțat, că pensia pentru limită de vârstă care rezulta din sistem era primită după încetarea mandatului și că membrii trebuiau să plătească o contribuție financiară personală semnificativă, care nu era rambursată de către Parlament.
- 141 Desigur, raționamentul Parlamentului din decizia atacată este relativ succint, dar el permite atât destinatarului deciziei, cât și Tribunalului să înțeleagă motivele pentru care Parlamentul ajunge la concluzia că ar exista riscul unei atingeri aduse intereselor legitime ale membrilor în cazul în care transferul datelor cu caracter personal în discuție ar fi autorizat. Întrucât o astfel de apreciere o înglobează în mod necesar pe aceea a riscului unei atingeri concrete și efective vieții private și integrității membrilor, argumentația foarte puțin dezvoltată a reclamantului trebuie, pe cale de consecință, să fie înlăturată.
- 142 Prin urmare, trebuie să se respingă al doilea motiv al acțiunii.
- 143 Din tot ceea ce precedă rezultă că acțiunea este fără obiect în măsura în care s-a solicitat accesul la numele a 65 de membri care participă la sistem și reclamanți în cauzele în care s-a dat Ordonanța Albertini și alții și Donnelly/Parlamentul, punctul 25 de mai sus (EU:T:2010:519), și s-a pronunțat Hotărârea Purvis/Parlamentul, punctul 26 de mai sus (EU:T:2011:600), că decizia atacată trebuie anulată în măsura în care Parlamentul a refuzat accesul la numele membrilor care participă la sistem și

care, în calitate de membri ai plenului, au luat parte efectiv la voturile privind sistemul cu ocazia scrutinelor din 24 aprilie 2007, din 22 aprilie 2008 și din 10 mai 2012 și că acțiunea trebuie respinsă în rest.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- ¹⁴⁴ În temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Cu toate acestea, potrivit alineatelor (2) și (3) ale aceluiași articol, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- ¹⁴⁵ Întrucât Parlamentul a căzut în pretenții cu privire la partea esențială a acțiunii, se impune obligarea acestuia la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a trei părți din cele efectuate de reclamant. Acesta din urmă suportă o parte din cheltuielile efectuate.
- ¹⁴⁶ Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. În speță, AEPD, Republica Finlanda și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

declară și hotărăște:

- 1) **Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de anulare a Deciziei A (2012) 13180 a Parlamentului din 11 decembrie 2012 privind refuzul de a se acorda domnului Gert-Jan Dennekamp accesul la anumite documente referitoare la afilierea anumitor membri ai Parlamentului la sistemul de pensii suplimentare, în măsura în care s-a refuzat accesul la numele a 65 de membri ai Parlamentului reclamânți în cauzele în care s-a dat Ordonanța din 15 decembrie 2010, Albertini și alții și Donnelly/Parlamentul (T-219/09 și T-326/09, Rep., EU:T:2010:519) și s-a pronunțat Hotărârea din 18 octombrie 2011, Purvis/Parlamentul (T-439/09, Rep., EU:T:2011:600).**
- 2) **Anulează Decizia A (2012) 13180 în măsura în care Parlamentul a refuzat accesul la numele membrilor care participă la sistem care, în calitate de membri ai plenului Parlamentului, au luat parte efectiv la voturile privind acest sistem de pensii suplimentare cu ocazia scrutinelor din 24 aprilie 2007, din 22 aprilie 2008 și din 10 mai 2012.**
- 3) **Respinge în rest acțiunea.**
- 4) **Parlamentul suportă propriile cheltuieli de judecată și trei părți din cele efectuate de domnul Dennekamp.**
- 5) **Domnul Dennekamp suportă o parte din propriile cheltuieli de judecată.**
- 6) **Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD), Republica Finlanda și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Dittrich

Szwarcz

Tomljenović

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 15 iulie 2015.

Semnături